

Sygnatura akt II C 313/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 roku w Łodzi

sprawy w powództwa A. Ł.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...),78 (dziesięć tysięcy pięćset trzydzieści osiem 78/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

a) (...),28 (dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć 28/100) złotych od dnia 13 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

b) 553,50 (pięćset pięćdziesiąt trzy 50/100) złotych od dnia 17 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...) (cztery tysiące czterdzieści sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. obciąża, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:

a) powódkę kwotą 96 (dziewięćdziesiąt sześć) złotych, którą ściągnąć z roszczenia zasądzzonego w punkcie 1. wyroku;

b) pozwanego kwotą 501,93 (pięćset jeden 93/100) złotych.

Sygnatura akt II C 313/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 3 marca 2016 roku, A. Ł., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o zasądzenie od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 12562,13 zł, w tym 12008,63 zł tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia zapłaty i 553,50 zł tytułem kosztu sporządzenia opinii prywatnej z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

(pozew k. 2- 5, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazano, że wypłacona powódce w postępowaniu likwidacyjnym łączna kwota odszkodowania jest odpowiednia, zaś kwota odszkodowania wyliczona

przez powódkę w oparciu o kalkulację sporządzoną na jej zlecenie jest zawyżona i nieuzasadniona, ponieważ naprawę należy przeprowadzić przy użyciu części alternatywnych, nadto koszt naprawy winien uwzględniać przebieg i wiek pojazdu. Co do kwoty 553,50 zł pozwany podniósł, że nie ma ona związku ze szkodą, a ponadto powódka poniosła ten koszt jedynie celem uzyskania wyższego odszkodowania.

(odpowiedź na pozew k. 43- 47, pełnomocnictwo k. 48, wypis z KRS k. 50- 56)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 stycznia 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzeniu uległ samochód stanowiący własność powódki marki B. (...) o nr rej (...); pojazd który kierował sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC u pozwanego.

(niesporne)

W pojeździe na chwilę zdarzenia były zamontowane części oryginalne.

(przesłuchanie powódki- k. 74)

W dniu 25 stycznia 2016 roku pozwany wydał decyzję o wypłacie odszkodowania 11437,13 zł, którą przelewem przekazał powódce. Pismem z dnia 26 stycznia 2016 roku powódka wezwała pozwanego do wypłaty odszkodowania wynikającego z załączonej do wezwania opinii sporządzonej na zlecenie powódki (wynagrodzenie za opinię wyniosło 553,50 zł), w której koszty naprawy określono na kwotę 27252,67 zł. Decyzją z dnia 13 lutego 2016 roku pozwany przyznał dalsze odszkodowania w kwocie 3806,91 zł, którą przelewem przekazał powódce.

(decyzje- k. 14 i 33, dowody przelewu- k. 15 i 34, wezwanie do zapłaty- k. 27- 32, wycena prywatna powódki- k. 16- 26, rachunek za opinię- k. 35)

Koszt naprawy pojazdu wskutek powyższego zdarzenia wynosi w oparciu o dostępne części o jakości: O (oryginalne z logo producenta pojazdu, z tzw. pierwszego montażu) 27728,37 zł; (...) (oryginalne bez logo producenta pojazdu, o jakości porównywalnej z częściami O) 25229,32 zł i P (tzw. zamienniki) 10571,24 zł, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku omawianego pojazdu z części o jakości Q dostępny był wyłącznie reflektor. Brak jest podstaw do przyjęcia, że w pojeździe przed szkodą były zamontowane inne części, niż o jakości O. W oparciu o wgląd do akt szkodowych biegły ustalił, że materiały zakwalifikowane do naprawy lub wymiany nie były uszkodzone przed zaistnieniem szkody; nieznaczące drobne zarysowania eksploatacyjne wierzchniej powłoki lakierowej nie są podstawą zmniejszenia wartości lakierowania elementu. Lakierowanie drzwi przednich jest operacją sensu stricto „lakierowaniem wierzchnim”, ujętym pod pozycją 1482 kosztorysu załączonego do opinii pierwotnej, przewidzianej przez producenta pojazdu w systemie A., która to pozycja jest poza interwencją operatora (biegłego). Operacja ta ma na celu zmniejszenie/ zatarcie różnic w odcieniu lakieru pomiędzy elementem lakierowanym- wymienionym/ zakwalifikowanym do wymiany, a elementem sąsiednim, który nie podlega wymianie i nie może być utożsamiana z lakierowaniem w pełnym zakresie, jako elementu nowego.

(opinie biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej: k. 110- 136 podstawowa; 160- 162- uzupełniająca; 177- 178 uzupełniająca)

Sąd pominął wniosek pozwanego o rozszerzenie tezy dowodowej dla biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej zgłoszony w piśmie procesowym z 11.07.2016 roku (k. 65), a zmierzający do ustalenia, czy szkoda jest całkowita (poprzez ustalenie przez biegłego wartości pojazdu bezpośrednio przed szkodą) jako spóźniony. Pominięcie dowodu nie wymaga wydania postanowienia, lecz ujęcia jego przyczyny w uzasadnieniu orzeczenia. Po pierwsze pozwany, który prowadził postępowanie likwidacyjne i miał obowiązek zlikwidować szkodę we właściwy sposób, winien wówczas ustalić, czy pojazd należy naprawić, czy też, przy przyjęciu szkody całkowitej, wypłacić różnicę między wartością pojazdu przed i po szkodzie. Po drugie, już po zakończeniu postępowania likwidacyjnego, wraz z doręczeniem odpisu pozwu pozwany został zobowiązany pod rygorem z art. 207§6 kpc zgłosić wszystkie wnioski dowodowe i twierdzenia

(a więc także zarzuty); mimo to nie został zgłoszony zarzut (i odpowiadający mu wniosek dowodowy) dotyczący tego, iż szkoda winna być rozliczona jako całkowita. Po trzecie, okoliczność, że powódka zbyła pojazd (po szkodzie za cenę 16000 zł, który zakupiła za 35000 zł z maju 2015 roku), która to ujawniła się przed złożeniem ww pisma przez pełnomocnika pozwanego (umowę załączono do pisma pełnomocnika powódki z 30.06.2016 roku- k. 59 i nast.) nie ma żadnego znaczenia dla oceny wniosku dowodowego jako spóźnionego. Z umowy wynika wyłącznie, że pojazd w stanie uszkodzonym został zbyty za 16000 zł. Nie jest to okoliczność, która dopiero daje ubezpieczycielowi podstawę do rozważenia, czy szkodę należy zlikwidować metodą szkody całkowitej, gdyż ubezpieczyciele samik w postępowaniu likwidacyjnym badają, czy szkodę można w taki sposób zlikwidować, gdyż jest to dla nich rozwiązanie korzystniejsze. Przeciwnie pozwany w postępowaniu likwidacyjnym dysponował wszelkimi danymi, aby zdecydować, czy szkoda winna być tą metodą zlikwidowana; skoro znał wszystkie dane pojazdu, mógł ustalić jego wartość przed szkodą; skoro znał uszkodzenia mógł ustalić wartość naprawy. Te dwie dane dają zaś odpowiedź, czy jest podstawa do likwidacji szkody metodą szkody całkowitej, czy nie. Tymczasem we skazanym piśmie strona pozwana dopiero czyni rozważania, że skoro powódka kupiła pojazd 6 miesięcy przed szkodą za 35000 zł, to w chwili zdarzenia miał on inną wartość, niższą. Pomijając już, że wartość ta na pewno nie mogła przez 6 miesięcy spaść do wartości niższej niż koszty naprawy wskazane przez biegłego w oparciu nawet o cenę części O- tj. 27728,37 zł, a więc o około 8000 zł, to wartość tej jednej transakcji także nie jest miarodajna dla wartości pojazdu na datę szkody (w tym sensie, że auto mogło być na rynku warte więcej, niż cena tej transakcji). Reasumując, nie została ujawniona poprzez złożenie umowy sprzedaży żadna taka nowa okoliczność, która uzasadniałaby podniesienie zarzutu likwidacji szkody metodą całkowitą (i złożenia wniosku dowodowego na tę okoliczność), dopiero w piśmie z 11 lipca 2017 roku.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o opinię innego biegłego. Opinie sporządzone przez biegłego zawierały treść, która była wystarczająca do dokonania ustaleń faktycznych przy użyciu wiedzy specjalistycznej. To, że biegły wyraził swoją opinię co do tego, że naprawa winna być dokonana w oparciu o części (o ile dostępne) o jakości (...) nie dyskwalifikuje opinii, skoro biegły dostarczył w opinii pozostałych niezbędnych danych, które są weryfikowalne. Co do lakierowania drzwi, biegły opinię uzupełnił i uzasadnił to swe stanowisko, wskazał, że z ostrożności jedynie przedstawia rozliczenie obniżenie kosztu lakierowania (k 161), gdyż w chwili uzupełniania opinii nie miał wglądu do akt, ale kiedy sporządzał opinię podstawową, w oparciu o te akta ustalił, że nie było uszkodzeń lakieru, które uzasadniałyby obniżenie kosztów lakierowania. W opinii trzeciej (k. 177) wyjaśnił z kolei kwestię sposobu ustalenia kosztów lakierowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w znacznej części. Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 i 436§2 kc oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392), w świetle których z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym w przypadku zderzenia pojazdów mechanicznych odpowiedzialność sprawcy szkody jest oparta na zasadzie winy. Odszkodowanie przy ubezpieczeniu OC jest odszkodowaniem w pełnej wysokości, polegającym na zapłacie kwoty koniecznej do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed wypadku.

W ocenie Sądu właściwe było ustalenie odszkodowania w oparciu o koszt naprawy przy użyciu części o jakości (...), tj. 25229,32 zł. Nie ma podstaw do ustalenia odszkodowania w oparciu (wyłącznie) o cenę części o jakości O skoro można przeprowadzić naprawę skutkującą przywróceniem pojazdu do stanu technicznego, użytkowego przed szkoda przy użyciu części (...). W istocie, jak wynika z opinii biegłego, taką częścią jest tylko reflektor, bo części inne są dostępne tylko w jakości O. Części (...) mają taką samą jakość i właściwości, nie mają jedynie logo producenta pojazdu. Nie ma zatem racji biegły wskazując, że naprawa winna być przeprowadzona z wyłączeniem części (...), skoro w pojeździe były zamontowane tylko części O. Przywrócenie stanu poprzedniego nie musi polegać bowiem na zamontowaniu części O, bo chodzi stan poprzedni w sensie stanu technicznego i użytkowego jak przed szkodą, jest osiągniany przy użyciu części (...). Biegły posługuje się zresztą sformułowaniem co do tych części „oryginalne bez logo”, czy „o porównywalnej jakości”, skoro są to części produkowane przez tego samego producenta co części O, ale bez

logo producenta pojazdu. Nie ma natomiast podstaw do ustalenia odszkodowania w oparciu o części P, gdyż są to części, które nie mają takich samych parametrów technicznych, jak części O i (...), zatem w przypadku ich użycia nie może być mowy o przywróceniu stanu technicznego w rozumieniu wyżej przedstawionym. Skoro powódce wypłacono łącznie 15244,04 zł, a koszt naprawy wynosi 25229,32 zł, tytułem odszkodowania powódce należna jest kwota 9985,28 zł. Co do kosztu opinii prywatnej, ugruntowany jest pogląd, że może on stanowić szkodę poszkodowanego, jeżeli pozostaje w związku z wyrządzoną mu szkodą. W niniejszej sprawie pozwany wypłacił powódce w związku z pierwszą decyzją kwotę, która w ocenie powódki nie była zasadna. Powódka przesłała zatem wezwanie do zapłaty należności wynikającej z opinii prywatnej. Nawet wówczas pozwany nie wypłacił całej kwoty z opinii prywatnej, a jedynie kwotę 3806,81 zł, zatem łącznie wypłacił 15244,04 zł, podczas gdy uzasadnione koszty naprawy wynoszą 10000 zł więcej. Zatem powódka wystąpiła do Sądu z powództwem, opierając się także na opinii prywatnej. Nie sposób zatem podzielić stanowiska pozwanego, że koszt opinii nie ma związku ze szkodą. Niezrozumiałe jest stanowisko pozwanego, że opinia prywatna miała na celu uzyskanie wyższego odszkodowania i z tego względu jej koszt jest niezasadny. Opinia prywatna jest sporządzana przez poszkodowanego właśnie w tym celu, aby ustalić, czy celowe jest dochodzenie dalszego odszkodowania; skoro wypłacone odszkodowanie nie jest dla poszkodowanego prawidłowe, jest on uprawniony do poniesienia kosztu ustalenia swoich szans w dochodzeniu dalszego odszkodowania.

Co do odsetek orzeczono o nich w oparciu o art. 481§1 kc. Powódka dochodziła odsetek w związku z opóźnieniem pozwanego, zatem tak je oznaczono w pozwie. Co do kwoty 553,50 zł pozwany nie był wezwany do zapłaty tej kwoty przed wszczęciem postępowania, zatem odsetki należało zasądzić dopiero od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu (które nastąpiło 16.05.2016 roku (k. 194), natomiast co do pozostałej kwoty, Sąd zasądził je od dnia decyzji pozwanego wydanej po wezwaniu pismem z 26 stycznia 2016 roku, do którego załączono opinię prywatną powódki, tj. od dnia 13 lutego 2016 roku, gdyż w tej dacie pozwany był już w opóźnieniu, gdyż został wezwany do zapłaty określonego, bo wynikającego z wyceny, odszkodowania.

Jeżeli chodzi o koszty procesu, sąd orzekł w oparciu o art. 100 kpc. Na koszty powódki złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 4800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłata od pozwu 629 zł i zaliczka (w całości zużyta) 500 zł, łącznie 5946 zł. Na koszty pozwanego złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 4800 zł, i zaliczka (w całości zużyta) 500 zł, łącznie 5300 zł. Koszty stron wyniosły (...), z czego powódka winna ponieść 16% (w takim bowiem stosunku uległa w procesie), tj. kwotę 1800 zł, a poniosła o 4146 zł więcej.

W oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. ze 113 ust. 1 i 2 cyt. ustawy w zw. z art. 100 kpc, mając na uwadze stosunek, w jakim strony uległy w procesie, obciążono strony na rzecz Skarbu Państwa tymczasowo wyłożonymi wydatkami (koszty biegłego niepokryte z zaliczek stron): powódkę kwotą 96 zł i pozwanego 501,93 zł.